

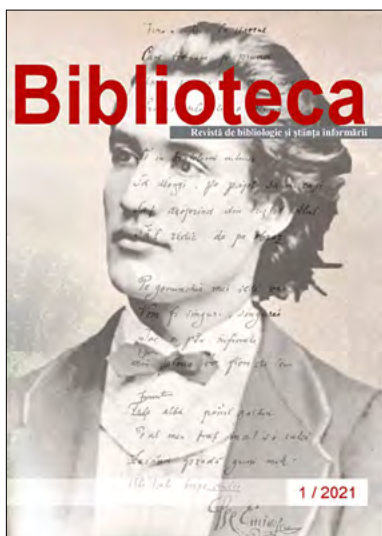
Nota redacției. Prezenta rubrică, susținută de Natalia ZAVTUR, șef sector Campusul competențelor, are ca obiectiv trecerea în revistă a unor publicații periodice de specialitate din țară și de peste hotare. Sperăm să facilităm prin aceasta lectura profesională, atenționând asupra problemelor actuale ale teoriei și practicii biblioteconomice.

În acest an, întrucât putem accesa integral unele reviste (de referință) pentru anul 2021, vă propunem rubrica „Revista presei” într-o formulă nouă – schițe-sinteze. Vom grupa materialul tematic, în speranța să evidențiem interesele profesionale de bază. Prima sinteză este dedicată revistei *Biblioteca* (nr. 1-5, 2021), editată de Biblioteca Națională a României.

BIBLIOTECA, revistă de bibliologie și știința informării, editată de Biblioteca Națională a României; apare din anul 1948; actualmente, cu periodicitate bimensuală. Revista prezintă abstracte la articole în română și engleză și este accesibilă online:
<https://www.bibnat.ro/Arhiva-s231-ro.htm>

Utilizatorii sunt și vor fi prioritatea numărul unu a bibliotecilor. Ei dau sens existenței, motivează, inspiră la acțiune, determină schimbarea/inovarea, formează imaginea și aduc dividende sociale instituțiilor bibliotecare. Conștientă de acest fapt, revista lansează demersul publicistic cu *problematica utilizatorului*, de la necesități și preferințe – la servicii, feedback, loialitate etc.

Accentele sunt transmise prin articolele de fond. În primul editorial, **Carmen Mihai**, directorul general al Bibliotecii Naționale a României, punctează *importanța raportării sistematice a bibliotecii la preferințele în schimbare ale utilizatorilor*, specificând direcțiile de investiga-re: „regândirea rolului bibliotecilor și al

bibliotecarilor dincolo de spațiul fizic al instituțiilor, dincolo de volumul colecțiilor și conținutul acestora”; oferirea tinerilor produselor culturale de calitate; crearea oportunităților de petrecere a timpului liber în concordanță cu sistemul de învățământ ș.a. Simultan, autoarea comunică rezultatele unui sondaj de ultimă oră al utilizatorilor, în problema lecturii (Nr. 1, pp. 1-2).

Într-un alt editorial, **prof. dr. Elena Tîrziman** tratează *relația bibliotecii publice nu doar cu utilizatorii, ci și cu comunitatea*. În sensul dat, biblioteca trebuie să se orienteze permanent la non-utilizatori, să satisfacă nevoile educative, culturale, sociale ale tuturor membrilor comunității, cunoscându-le, oferind răspunsuri „cât mai adecvate”. Manifestarea bibliotecii, în opinia autoarei, este marcantă, mai ales, grație creării spațiului comunitar, care este unul de informare și lectură, de comunicare și socializare, de tehnologii, expozițional și pentru activități culturale, public și privat (pentru lucrul individual), real și virtual (Nr. 2, pp. 1-3).

Concludentă în privința lecturii utilizatorilor este publicarea părții a doua a studiului *Adolescenții și lectura*, realizat de **drd. Ioana Frunte-Lată** pe marginea sondajului *despre ce și cum citesc tinerii tulceni* (Partea I: *Biblioteca*, 2020, Nr. 6, pp. 9-15). Sunt sugestive rezultatele sondajului: majoritatea respondenților citesc din plăcere, o bună parte – din necesitate, puțini – din obligație; literatura clasică română și universală se lecturează aproape de două ori mai mult decât cea contemporană; în ordinea preferințelor urmează bibliografia școlară, precum și lucrările de specialitate din diferite domenii. În structura lecturii, pe formate, predomină cărțile tipărite. Alegerea operelor pentru lectură se face și la îndemnul bibliotecarilor, dar nu este opțiunea de bază. Printre stimulii intensificării lecturii, cu atribuție la bibliotecă, se înscriu: prezența cărților „interesante”, programul extins de lucru, apropierea teritorială. În final, autoarea oferă unele sugestii de îmbunătățire a procesului de lectură în biblioteci (Nr. 1, pp. 3-10).

Revista identifică/promovează *serviciile de bibliotecă* destinate utilizatorilor. Astfel, citim despre două activități de proporție, adaptate perioadei pandemice, ele fiind rezultatul muncii bibliotecarilor din diferite biblioteci: „Maratonul poveștilor” și „Crăciunul împreună”. Prin intermediul acestora, bibliotecarii au lecturat pentru utilizatori, on-line, cărți și povești, au creat filmele cu povești, colinde, urări, amintiri despre obiceiurile tradiționale ale sărbătorilor de iarnă. Impactul a fost simțitor, marcat de

un număr mare de vizualizări, distribuiri și comentarii. Se comunică, de asemenea, că la „Maratonul poveștilor” au participat și bibliotecile din Chișinău (**Melania Luana Butnariu, Mariana Lucia Marian, dr. Claudia Șerbănuță**; Nr. 1, pp. 11-14).

Despre *serviciile bibliografice*, prestate de bibliotecile universitare, se relatează în articolul **drd. Corina Dovîncă**. Pentru cadrele didactice, cercetători, studenți, subliniază autoarea, acestea sunt îndeosebi de necesare. Printre cele mai importante se numără: formarea deprinderilor utilizatorilor de „information literacy” (cultura informației), furnizarea de bibliografii la cerere, prestarea serviciilor de referin-

ță virtuale. Ca argumente în favoarea acestor din urmă, autoarea menționează influența tehnologiilor informaționale, precum și avantajele eliminării unor bariere din calea interacțiunii utilizatorilor și a bibliotecarului așa ca: „spațiul bibliotecii, programul de funcționare a acesteia, timiditatea, sentimentul de disconfort, reticența în a-și recunoaște ignoranța sau în a deranja”. Găsim în articol o imagine schematică a unui viitor Serviciu de Referințe, „orientat către utilizator și «upgradat», conform noii realități virtuale” (Nr. 2, pp. 4-7).

Pe palierul serviciilor se încadrează și articolul consacrat Bibliotecii Naționale din Qatar (Partea a II-a; Nr. 3, pp. 24-30), aparținând doamnei **dr. Raluca Man**. Aflăm că instituția dată are un departament de *tehnologie asistivă*, care oferă *servicii persoanelor cu dizabilități*: ateliere de instruire, acces la resurse informaționale, întâlniri cu specialiști ai bibliotecii pentru a răspunde la întrebări specifice. Alte servicii – programe de alfabetizare timpurie și informațională, cluburi de carte, cursuri de învățare a limbilor străine, evenimente muzicale și meșteșugărești, evenimente pentru copii și familiile lor, expoziții științifice. Deviza „Fii prezent unde sunt oamenii!” încurajează desfășurarea activităților în afara bibliotecii, cum ar fi mall-uri, cluburi, universități, centre studențești, diferite instituții și companii.

Din perspectiva factorului uman, remarcăm atenția revistei acordată, de rând cu utilizatorul, *bibliotecarului*. Sesizăm o

întrebare, o problemă ridicată de **prof. univ. Mircea Regneală**, cea a insuficienței locurilor de muncă cu care se confruntă absolvenții-bibliotecari din ziua de azi. Intervenția Asociației Bibliotecarilor, în această privință, ar fi una din soluții, susține autorul. Însă, privind în adânc, acesta își desfășoară gândurile prin a puncta importanța profesiei cu trimitere la acei, care i-au dat sens în vechime și în prezent. Impresionează descrierea celor trei generații de bibliotecari (X, Y, Z), în care am putea să ne regăsim și să ne vedem dintr-o parte, fiecare dintre noi, profesioniștii de bibliotecă (Nr. 4, pp. 1-3).

În același număr al periodicului, profesor Mircea Regneală aduce un omagiu colegului de breaslă Victor Petrescu, la aniversarea a 80 de ani de la naștere. Deși la noi numele protagonistului este bine cunoscut, avem ocazia să-i cunoaștem personalitatea mai detaliat. Remarcabile-i sunt meritele: director al Bibliotecii Județene „Ion Heliade Rădulescu” (Dâmbovița), timp de 36 ani; a înființat împreună cu alți colegi o secție de biblioteconomie la Universitatea „Valahia” din Târgoviște, unde a predat în calitate de conferențiar; a înființat Societatea Română de Bibliofilie; a publicat numeroase lucrări de specialitate etc. O pildă demnă de urmat, a conchis autorul (Nr. 4, p. 37).

Un alt câmp al problematicii revistei se referă la *istoria, teoria și metodologia profesională*. Materialele din această categorie încurajează dezvoltarea competențelor, gândirea, creativitatea și inovarea.

Menționăm, mai întâi, editorialul scris de **lector univ. dr. Robert Coravu**. Lecturându-l, reținem, pe de-o parte, situația bibliotecilor din școlile primare bucureștene în anii 1941-1942, o creștere a numărului lor în comparație cu anul 1920. Pe de altă parte, alături de informația istorică relevantă, surprindem faptul că autorul pune în evidență o sursă bibliografică, ce conține datele relatate, absolut necunoscută publicului de azi. Este vorba despre un articol, aparținând pedagogului, scriitorului, publicistului *B. Jordan* (pseudonim) (Iordache Bucă, 1903-1962). Pornind de la importanța actuală a documentului, autorul punctează necesitatea identificării de către biblioteci a unor asemenea materiale, digitizarea lor în scopul valorizării moștenirii culturale (Nr. 3, pp. 1-3).

Sub aspect profund meditativ, atenționează articolul autorului **Matei Avrămuț**: *Comunicarea în bibliotecă sub semnul empatiei* (Nr. 4, pp. 11-17). E lesne de înțeles că empatia este o deschidere

spre comunicarea umană. Însă momentele sesizate de cercetător pun în lumină un șir de subtilități ale fenomenului în cauză. El sugerează că empatia încurajează manifestarea altor calități ale bibliotecarilor, benefice comunicării ideale cu cititorii: atitudine deschisă și cooperantă, flexibilitate, diplomație, prietenie, răbdare, spirit critic și autocritic etc. Este importantă trecerea de la empatie la intropatie: „o întoarcere în sine a bibliotecarului, o dare de seamă asupra poziției sale în comunicare” (p. 12). Mesajul empatic nu se referă doar la naturi hipersensibile. Acesta se poate raporta „în funcție și de temperamentele utilizatorilor, nu numai în relație cu atitudinile bibliotecarului” (p. 12). Comunicarea empatică se impune la nivelul interacțiunii cu toate categoriile de utilizatori, în cadrul tuturor compartimentelor bibliotecii, indiferent dacă acestea sunt sau nu în relație directă cu utilizatorii; trebuie luate în considerare mutațiile în relaționarea empatică bibliotecar-utilizator în *contextul tehnologizării bibliotecilor*.

Despre funcția culturală a bibliotecii publice, pe plan general, reflectează **Daniela Carmen Sava**. Ea își consacră articolul Zilei Naționale a Culturii și aniversării zilei de naștere a lui Mihai Eminescu, însă nu vine cu experiențe recente, ci subliniază importanța culturii pentru prosperarea societății, necesitatea promovării valorilor culturale. În această ordine de idei, ea își exprimă ferma convingere că biblioteca este locul unde interferă cultura, valorile și educația, ceea ce îi atribuie un rol social înalt (Nr. 1, pp. 20-21).

Merită remarcate câteva studii de *bibliologie*, prezentând reflecții cuprinzătoare. Două dintre ele aparțin autorului **Flaviu George Predescu**. În primul, în intenția de a redescoperi sensul cărții, el ia drept punct de reper lucrarea clasicului francez Robert Escarpit: *De la sociologia lecturii la teoria comunicării*. Ca urmare, își deapănă șirul gândurilor în jurul la aceea ce stă în spatele obiectului *carte* (fizic și social): scriere, publicare, soarta de a supraviețui sau a dispărea, instrument de alfabetizare și mijloc de influențare a altor generații de scriitori, un bun al publicului larg sau a unei elite etc. Credem, autorul este fascinat de multiplele semnificații ale cărții, fapt ce îi atribuie acesteia valoare și elogiu (Nr. 2, pp. 27-31). Celălalt studiu ne transpune în epoca domnitorului *Constantin Brâncoveanu*, „cel supranumit părinte al culturii”. Identificăm contribuția vastă a suveranului la tipărirea cărților, inclusiv în limba română, la deschiderea școlilor, creșterea intelectualilor erudiți – toate acestea în raport cu facultățile-

distinse: educație aleasă, credință, carieră diplomatică graduală, dragoste de țară și pricepere de a domni. Nu s-au omis nici datele despre biblioteca domnească. Efectiv, autorul întreprinde o largă corespondență istoriografică, adevărind cele relatate, făcând totodată cunoscute nume de biografi și cercetători ai vieții și domniei voievodului (Nr. 5, pp. 38-44).

Un alt studiu este semnat de **dr. Alexandru-Daniel Piticari**. El face o analiză a ediției bibliofile *Cheia înțeleșului*, apariția acesteia fiind „rezultatul climatului politic și cultural favorabil din Țara Românească de la finalul secolului al XVII-lea și începutul celui următor”. Reținem date privind istoria tipăririi operei, sesizăm interpretarea decorațiunilor și imaginilor de pe foaia de titlu și versoul ei. Însă scopul principal al autorului a fost descifrarea elementelor heraldice atribuite stihurilor, preluate din stema mitropoliților Ungro-Vlahiei. La acest capitol, autorul expune mai multe unghiuri de vedere, lăsând totodată loc opiniei cititorilor (Nr. 5, pp. 5-11). Pe marginea studiului dat, am putea spune că specialiștii își aduc aportul nu doar la dezvăluirea meritului de conținut al edițiilor bibliofile, ci și valorii lor estetice și istorico-culturale.

Studiul **prof. dr. Florica-Elisabeta Nuțiu-Vulcănescu** prezintă personalitatea vastă a lui *Petru Maior* (1760?-1821). Descoperim că a deținut funcții duhovnicești, a fost profesor de logică, metafizică și drept la gimnaziu, revizor și corector de carte. A fost reprezentant al Școlii Ardelene, optând pentru drepturile românilor din Transilvania; în calitate de cercetător, a demonstrat originile latine ale limbii și a poporului român. A publicat o serie de lucrări teologice, istorice, filologice (Nr. 2, pp. 32-37).

Un prilej de estimare a tradiției culturale este oferit de autoarea **Gabriela Harea**. Din publicația sa aflăm despre *editarea și tipărirea revistelor la Focșani în perioada 1860-1945*. Zeci de titluri de periodice și broșuri editate în serii constituie comoara de epocă a ținutului. Acestea au oferit publicului cititor lucrări ale literaților de prestigiu: George Coșbuc, Alexandru Macedonski, Duiliu Zamfirescu, Mihail Sadoveanu, Nichita Stănescu, Adrian Păunescu, Virgil Panait etc., dar și ale

erudiților Bogdan Petriceicu Hasdeu, Simion Mehedinți, Spiru Haret; la fel, traduceri din literaturile europene, secvențe din viața școlilor, colecții folclorice și alte materiale de actualitate (Nr. 1, pp. 31-35).

Repererele profesionale vizează, de asemenea, *tehnologia muncii de bibliotecă*. Și, deoarece preocupările se îndreaptă, în mare parte, spre tehnologia automatizată, acest fapt este reflectat în revistă. Astfel, în editorialul semnat de **Claudia Mărgărit**, se constată prezența simțitoare a digitalului în activitatea bibliotecilor, avantajele căruia s-au observat mai ales în perioada pandemică. Totuși, în pofida specificității instituției de bibliotecă, lucrurile nu pot fi tratate univoc, doar sub aspect benefic. Iată de ce autoarea propune spre reflecție un șir de argumente pro și contra migrării către mediul online (Nr. 5, pp. 4-5). Concomitent, revista face cunoscute practici de digitalizare a muncii în unele biblioteci de peste hotare: în mod special, la Biblioteca Națională a Republicii Moldova (**drd. Diana Silivestru**; Nr. 4, pp. 4-10), în contextul activității globale a bibliotecii – la Biblioteca Națională din Qatar (dr. Raluca Man; Nr. 2, pp. 17-26; Nr. 3, pp. 24-30) și Biblioteca Publică din Oslo (Nr. 5, pp. 32-37). La domeniul sus-menționat se referă și articolul autoarelor **Mihaela Gotfaș** și **Paula Luiza Ghiru**, prin care se recomandă utilizarea în biblioteci a unor platforme educaționale virtuale (Nr. 4, pp. 35-36).

În privința altor tehnici de muncă, înserate în publicațiile revistei, menționăm: catalogatorii pot afla despre actualizarea Formatului UNIMARC (dr. Raluca Man; Nr. 3, pp. 38-39); responsabilii de deservirea utilizatorilor vor sesiza cum funcționează un nou model de bibliotecă mobilă a Bibliotecii Publice din Tampere (Finlanda) (dr. Raluca Man; Nr. 4, pp. 26-28); managerii se vor familiariza cu unele aspecte privind cerințele de protecție a datelor în biblioteci (**Carmen Voroneanu**; Nr. 5, pp. 25-28), iar specialiștii în marketingul bibliotecar vor cunoaște unele metode neconvenționale de promovare a bibliotecilor (**Simona Gabriela Sînzianu**; Nr. 5, pp. 31-34).

Sunt demne de atenție ideile privind *formarea profesională continuă*. Fenomenul nu este o necunoscută, dar sub impactul ritmului înalt al schimbărilor sociale, a devenit o necesitate stringentă, îmbrățișând noi modalități de exprimare. Despre aceasta opinează **drd. Loredana Stanciu** și **drd. Melania-Luana Butnariu**. Deși obiectul cercetat sunt bibliotecile și bibliotecarii din România,

autoarele privesc lucrurile într-un context larg, astfel încât să se înțeleagă de ce imperativul este important, care sunt provocările, ce sarcini se impun în viitor. Nu sunt neglijate noțiunile defnitorii ca, de exemplu, „învățare continuă”, „alfabetizare digitală” și o anticipare a posibilului termen – utilizatori „născuți digitali” (Nr. 3, pp. 16-20).

Din aceeași perspectivă, problema este abordată de **drd. Lilia Povestca** (Republica Moldova), revista publicând două articole ale autoarei. Subiectele primului articol au ca expresie: contribuții ale teoreticienilor în domeniul dezvoltării profesionale; cadrul legal al formării continue; conștientizarea, motivarea personală pentru formare; factorii determinanți din exterior; conținutul procesului formativ; asigurarea calității etc. (Nr. 1, pp. 26-30). În a doua publicație, se determină raportul dintre cadrul legal național de formare profesională a bibliotecarilor și cel european, sunt identificate competențele profesionale necesare formării, sunt descrise succint unitățile de formare biblioteconomică continuă din Republica Moldova (Nr. 3, pp. 4-11).

Viața bibliotecilor este o rubrică și o temă a revistei, care pune în lumină momente memorabile, trăite cu emoție și responsabilitate de bibliotecari și toți acei care nu sunt indiferenți de soarta bibliotecilor.

Mai aproape de cotidian sunt reflecțiile **drd. Simona Teodora Ienache** (Abramovici), privind viața Bibliotecii Bucovinei „I. G. Sberia” din Suceava, în contextul situației pandemice. Distingem un demers deja cunoscut în mediul de specialitate: angajarea în crearea de servicii on-line, definitivarea lucrărilor interne, reliefarea sarcinilor în legătură cu revenirea la normalitate. Impresionează sensibilitatea cu care autoarea tratează lucrurile, demonstrând loialitate profesiei și locului de muncă (Nr. 4, pp. 21-22).

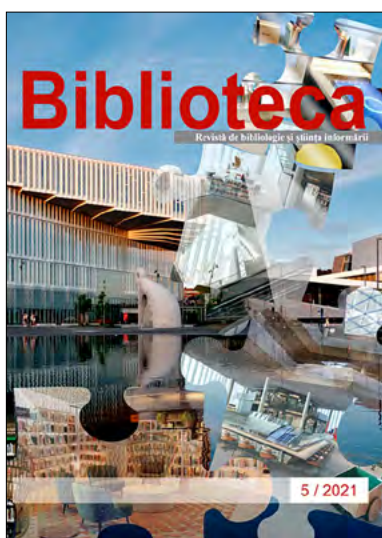
Remarcăm, alături de revistă, că un loc deosebit în viața bibliotecilor îl ocupă *dezvoltarea și difuzarea patrimoniului național de carte*. În sensul dat, specialiștii de la Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” (Argeș), își dau îndeosebi concursul de a publica. Astfel, **drd. Cristina Baci**, în câteva articole, vorbește despre colecțiile

de carte ale unor personalități notorii piteștene, oferite Bibliotecii ca donație. În primul, ea comunică despre colecția publicistului, istoricului *Cheorghe Ionescu-Gion* (1857-1904). Cunoaștem numărul documentelor din colecție, titlurile unor lucrări, conținutul autografelor lăsate de intelectuali cu „rezonanță în cultura românească”, dar și date privind viața și opera protagonistului (Nr. 1, pp. 15-19). Dintr-o altă publicație aflăm despre cărțile donate din biblioteca de familie a *Elenei Pericari-Davila* (1865-1954), o figură marcantă, provenită dintr-o familie de cărturari cunoscuți în cultura românească, ea lăsând o urmă importantă în memorialistica scriitoricească. Semnificativ faptul că E. Pericari-Davila a fost apropiată curții regale, participând la educarea tânărului rege Carol al II-lea, fiind și doamnă de onoare a reginei Maria. Donația cuprinde cărți scrise în limba franceză și câteva în limba română, în articol fiind descrise și prezentate imaginile unor rarități bibliofile (Nr. 3, pp. 12-15). Prezintă interes și publicația autoarei dedicată colecției *Armand Călinescu* (1893-1939), acesta fiind un „pasionat” om politic, deținător de funcții înalte de stat, strălucit orator. Cărțile au fost dăruite bibliotecii de către soția sa, cele mai multe fiind din domeniile istoriei și dreptului. Și, de data aceasta, găsim informații din viața somitășii, descrieri ale unor cărți de mare valoare (Nr. 4, pp. 18-20).

Maria-Magdalena Ioniță-Roșoiu comunică, într-un articol, despre colecția *Dimitrie Dima*, la fel o donație cuprinsă în fondul special al Bibliotecii Județene „Dinicu Golescu”. Aceasta include

corespondența personală și oficială, fotografii de familie, din călătorii, din perioada militară, de la construcția podurilor și edificiilor, volume de cărți în diferite limbi. Despre D. Dima va spune că este „inginerul, geniu argeșean de la începutul secolului al XIX-lea” (Nr. 2, pp. 38-40). Într-o altă publicație, autoarea își exprimă înalta considerațiune pentru moștenirea culturală a domnitorului român *Matei Basarab*. Ea reamintește despre ctitoria domnitorului – tipografia din Câmpulung, unde s-au tradus în limba română și s-au tipărit 4 cărți de importanță istorică, culturală și bibliofilă. Reținem titlurile și subiectele

cărților, locul lor de aflare, vizualizăm copiile coperților (Nr. 3, pp. 21-23).

Biblioteca „Dinicu Golescu” (Argeș) promovează patrimoniul documentar prin organizarea unor *expoziții relevante*. Revista înserează două articole despre aceasta. Primul articol prezintă expoziția de reproduceri fotografice, privind literatura și arta românească de la sfârșitul secolului XIX, reflectată în revistele culturale din acea perioadă (**Iuliana Ciucă**; Nr. 3, pp. 35-37). Celălalt, dezvăluie o expoziție de facsimile din colecțiile bibliotecii, care adeverește evoluția în timp a principalelor documente legislative din Țara Românească, începând cu secolul al XVI-lea până în secolul XX (**Gabriela Tomescu**; Nr. 4, pp. 23-25).

Promovarea lucrărilor de patrimoniu se regăsește în revistă și cu referire la alte biblioteci. Efectiv, **dr. Andreea Badea** prezintă un document istoric din colecțiile BCU „Carol I” din București. Este vorba de opera *Voyage dans la Russie Méridionale & La Crimée par la Hongrie, la Valachie & la Moldavie, exécuté en 1837 sous la direction de M. Anatole de Demidoff par Mm. De Sainson, Le Play, Huot, de Nordmann, Rousseau et du Ponceau dédié à Sa Majesté Nicolas Premier Empereur de toutes les Russies. Dessiné d'après nature et lithographié par Raffet* (Paris, 1847). Prin intermediul datelor și informațiilor relatate, precum și a imaginilor prezentate într-o grafică excelentă, parcurgem împreună cu protagoniștii operei traseul călătoriei enunțate în titlu, totodată observăm tabloul editării lucrării pe parcurs – diferite ediții, diverse formate. Concluzia autoarei este că lucrarea are o mare valoare documentară și artistică, „fiind un subiect de actualitate în rândul cercetătorilor” (Nr. 5, pp. 16-22).

Explorând colecțiile, bibliotecile aprofundează cunoașterea *personalităților de înaltă suprafață a culturii române și celei universale*. Astfel, **Cristina Marinescu** susține, pe paginile revistei, că *manuscrisele lui Octavian Goga* (1881-1938), cuprinse în fondurile Bibliotecii Naționale a României, reprezintă o sursă prețioasă pentru *definirea imaginii* marelui poet. Acestea demonstrează că opera clasicului „rămâne actuală, prin spiritul său adânc religios, prin încrederea în virtuțile nației, prin excelența expresiei literare” (Nr. 2, pp. 15-16). La fel, autoarea își aduce aportul la percepția criticului, esteticianului român *Mihail Dragomirescu* (1868-1942). Utilizând colecția de scrisori a acestuia, deținută de Biblioteca Națională a României, ea dezvăluie mesaje, comunică nume ale

emitenților, reușind să contureze „universul de preocupări ale criticului și viața literară în epocă” (Nr. 5, pp. 29-31). Prin intermediul aceleași autoare, îl cunoaștem îndeaproape pe *A. D. Xenopol* (1847-1920), istoric, economist, pedagog, sociolog, scriitor remarcabil, care s-a impus pe plan european ca un intelectual notoriu prin lucrările sale de filozofie a istoriei. Din corespondența pe care a avut-o cu mulți erudiți din străinătate, se vede recunoașterea meritelor sale. Articolul, ce-i este consacrat, abundă cu titluri ale lucrărilor publicate, date factologice din viața politică, literară, civică (Nr. 1, pp. 22-25).

Elisaveta Drăghici (Biblioteca Județeană „Panait Istrati”, Brăila) aduce în vizor personalitatea reformatorului educațional german *Christian G. Salzmänn* (1744-1811), alături de lucrarea sa *Cărticica furnicilor sau Metoda cum să se facă creșterea rațională a educatorilor*. Dincolo de elucidarea conceptelor pedagogice ale savantului, autoarea remarcă editarea cărții în România cu identificarea prezenței ei în bibliotecile județene din zilele noastre (Nr. 4, pp. 29-34).

Raluca Bucinschi (Biblioteca Națională a României, Compartimentul Multimedia) scrie în revistă despre renumitul compozitor polonez *Frederic Chopin* (1810-1849), cu prilejul a 210 ani de la naștere, precum și despre fecundul compozitor maghiar, pianist, profesor, valorificator neobosit al folclorului muzical *Bela Bartok* (1881-1945). Curios, acesta din urmă a colectat folclor din diferite zone ale României, a întreținut strânse legături cu George Enescu. Nu descoperim fapte despre aceea cum promovează biblioteca creația notorietăților, însă surprindem avântul spiritual pe care îl propulsează în raport cu valorile culturii universale: omagierea personalităților este la ordinea zilei; imaginile cărților afișate vorbesc despre prezența lor în colecțiile bibliotecii; descrierea vieții și operei demonstrează cultura informației bibliotecarilor, capacitatea de regăsire, evaluare și utilizare efectivă a informației (Nr. 2, pp. 8-11; Nr. 5, pp. 12-15).